

F. t. l. vedr. straffeloven og retsplejeloven

sådanne mindre indgribende foranstaltninger kan nævnes, at den pågældende hos politiet deponerer sit pas eller andre legitimationspapirer, jf. § 765, stk. 2, nr. 6. Har retten ikke truffet afgørelse om varetægtsfængsling mv., er en dømt person, som afventer afsoning, ikke undergivet indskrænkninger i sin personlige frihed, og den pågældende kan derfor f.eks. vælge at tage ophold i udlandet.

Nærmere regler om iværksættelse af straffuldbyardelse for personer, der på fri fod afventer afsoning af idømt ubetinget frihedsstraf, er bl.a. fastsat i Justitsministeriets cirkulære nr. 92 af 18. maj 1994 med senere ændringer om iværksættelse af frihedsstraf og forvaring mv. og cirkulære nr. 113 af 26. juni 1975 med senere ændringer om benådning og udsættelse af straffuldbyardelse mv.

Det følger af disse regler, at fremgangsmåden for iværksættelse af straffuldbyardelsen i forhold til dømte, der har taget ophold i udlandet, er den samme som for øvrige dømte.

Med hensyn til ansøgninger om udsættelse med straffuldbyardelsen gælder, at tilladelse til udsættelse af straffuldbyardelsen ikke meddeles, hvis det efter de foreliggende oplysninger må antages, at udsættelse vil opretholde, bestyrke eller skabe risiko for, at den dømte unddrager sig straffuldbyardelsen. For dømte, der påtænker at tage ophold i udlandet, eller dømte, der allerede har ophold i udlandet, skal der foretages en særlig indgående vurdering af, om ansøgningen om udsættelse reelt er et forsøg på at unddrage sig straffuldbyardelsen. I den forbindelse skal der udvises særlig omhu, når dokumentationsgrundlaget for sådanne ansøgninger vurderes, jf. herved Justitsministeriets skrivelse af 25. marts 1999 vedrørende præcisering af retningslinierne for udsættelse til dømte, der opholder sig eller påtænker ophold i udlandet. Denne skærpelse af praksis er gennemført i forlængelse af sagen vedrørende en af de dømte i Scandinavian Star-sagen, jf. pkt. 3.1. ovenfor.

Da reglerne i § 97 fik deres nuværende udformning, var hovedbegrundelsen, at man på den måde ville få større nordisk retsenhed på fuldbyrdelsesområdet, og at dette særlig ville være hensigtsmæssigt med henblik på reglerne om nordisk samarbejde vedrørende fuldbyrdelse af straf mv., jf. bet. 433/1966, s. 27.

Reglerne om forældelse af idømt frihedsstraf i de nordiske straffelove svarer da også i det væsentlige til ordningen efter den danske straffelovs § 97.

Endvidere afspejles hensynet til den nordiske retsenhed i den nordiske straffuldbyardelseslov, jf. lov nr. 214 af 31. maj 1963 med senere ændringer om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående 975 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

de fuldbyrdelse af straf mv. Efter denne lov kan straffe idømt i et andet nordisk land fuldbyrdes her i landet. De andre nordiske lande har enslydende love, der giver mulighed for at fuldbyrde straffe idømt i Danmark i disse lande. Det fremgår bl. a. af disse love, jf. for Danmarks vedkommende § 20, 2. pkt., i den nordiske straffuldbyardelseslov, at det alene er domslandets regler om forældelse, der er afgørende for, om en idømt straf kan fuldbyrdes i et andet nordisk land. Fuldbyardelseslandet kan således ikke uden videre nægte at overtage fuldbyrdelsen af en straf med henvisning til, at der indtrædt forældelse efter fuldbyrdelseslandets regler.

3.3. Justitsministeriets overvejelser

De principielle hensyn, der begrunder de gældende regler om forældelse af straffuldbyardelse, taler efter Justitsministeriets opfattelse ikke imod, at der indføres en regel om suspension med henblik på de tilfælde, hvor den domfældte unddrager sig straffuldbyardelsen, herunder ved at tage ophold i udlandet. Tværtimod kan det forekomme stødende, at en person kan slippe for at afsones en idømt frihedsstraf ved at rejse ud af landet for en periode. Dette gælder, uanset om unddragelsen finder sted, inden afsoningen er påbegyndt, eller om undragelsen sker, mens straffen afsones, f.eks. ved undvigelse eller ved udeblivelse efter tilladt udgang.

Justitsministeriet har i foråret 1999 drøftet de danske overvejelser om at ændre reglerne om forældelse af straffuldbyardelsen med de øvrige nordiske lande. På et justitsministermøde i Reykjavik den 21. juni 1999 har de øvrige nordiske lande udtrykt forståelse for det danske ønske om at ændre reglerne om forældelse af idømt straf i lyset af erfaringerne fra den konkrete sag omtalt under pkt. 3.1. Hensynet til den nordiske retsenhed på dette område kan herefter ikke anses for at udgøre en hindring for ændring af straffelovens regler om forældelse af straffuldbyardelsen.

På den anførte baggrund finder Justitsministeriet, at straffelovens regler om forældelse af idømt frihedsstraf bør ændres, således at forældelsen suspenderes, hvis den dømte unddrager sig straffuldbyardelse.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3 og 4 (straffelovens § 97).

4. Forbud mod at anvende børn og unge under 18 år som »pornomodeller«

4.1. Indledning

Der er i de senere år taget en lang række initiativer - både her i landet og internationalt - med henblik på